

Scéna čtrnáct

Školní shromáždění, DEAN má monokl

DEAN: Dobré odpoledne, milí studenti, učitelé a návštěvníci z Ofstedu.

Naše škola se chlubí svojí tolerancí. Buďte, kým chcete, a my vás budeme tolerovat. Tak se to říká ve školním řádu, který leží v nějakém šuplíku.

O dějepisu se učíme o Afroameričance, která se jednoho dne rozhodla, že bude v autobuse sedět, kde chce.

Učíme se i o jiné ženě, jež se připoutala k budově Parlamentu.

Učíme se o nějakých naštvaných drag queens v baru, které jedné noci začaly vzdorovat svým útočníkům.

Učíme se, že být tolerantní ke všem lidem je to, o co bychom se měli snažit. Odznak hrdosti, který můžeme nosit. *Jsem tolerantní člověk.*

Běžte do háje s tolerancí.

Ti lidé – ta černá žena v autobuse, ta připoutaná žena, ti muži na podpatcích. Oni nebojovali pro toleranci. Aby je všichni tolerovali.

Protože tolerance je kravina.

Tolerance je to nejvíc bezvýznamné slovo ve slovníku.

Tolerujete, je to, co děláte, když v autobuse někdo pouští nahlas hudbu.

Tolerujete, je to, co děláte, když někdo vedle vás v kině textuje.

Nechci být tolerovaný.

Chci být obdivovaný.

Chci být záviděnýhodný.

Chci být... milovaný.

Milujte mě.

A pokud žádám moc. Pak mě nenávidte.

Ale netolerujte mě.

Protože tolerance znamená na všechno úplně kašlat.

Scéna 15

Pokoj AMY, KYLE má na sobě svatební šaty.

JOSH: Co to má sakra znamenat?

KYLE: Kapela to zrušila. Hlavnímu zpěvákovi vyměňují kyčel.

JOSH: Máš na sobě šaty.

KYLE: Jo.

JOSH: Dobře.

KYLE: Jo. Takže jsme potřebovali sehnat novou skupinu.

JOSH: Hádám, že to se asi stává, když máš skupinu, která vlastně hrála už v padesátkách.

KYLE: Proto jsme si potřebovali opatřit kapelu, která by je napodobila. Buddy Hollister a Abercrombies. Ti se narodili asi až v roce 1992... takže nejsou tak autentičtí – jakože, co budou tyhle děcka doopravdy vědět?

JOSH: Proč máš na sobě svatební šaty?

KYLE: Nemám rád překvapení. Nemohl jsem to nechat náhodě.

JOSH: Aha. Ale proč sis je oblékl?

KYLE: To si nejsem jistý.

JOSH: Já jsem si myslel, že vidět šaty před svatbou, nosí smůlu.

KYLE: Ne, smůlu nosí vidět v těch šatech *nevěstu*.

JOSH: Tak potom je ženich v šatech v pořádku.

KYLE popláca závoj.

Amy by sem mohla přijít každou chvíli.

KYLE: Nepřijde, protože se dívá na *Nevěstě to neříkejte* a zjišťuje, co všechno by se mohlo pokazit.

JOSH: Bude to dokonalý.

KYLE: A žádný překvapení.

JOSH: Žádný nebudou.

KYLE: Já myslel tebe a Deana. Když budete procházet uličkou.

Zvedni mi závoj.

Zvedne ho.

Je to snadný?

JOSH: Co?

KYLE: To zvedání. Co když se zasekne?

JOSH: Nezasekne.

KYLE: Zasekne se v mém manžetovém knoflíčku a já ho nezvednu?

JOSH: Bude to perfektní. (*Rozbrečí se.*)

KYLE: Joshi, tohle si schovej až na ten den. Na kameru vypadají slzy skvěle.

██████████

JOSH: Podělal jsem to. Strašně jsem – vždycky jsem si myslel, že se vezmeme. Jednoho dne. Možná po Thajsku, po vysoké škole. Najdeme si byt a nastěhujeme se do něj. Zestárneme spolu. To byl můj plán. A já to podělal.

KYLE: Jestli máš plán, pořád ho můžeš uskutečnit.

JOSH: Promiň, že ti to musím prozradit, Kyle, ale plány někdy nejdou podle plánu. Občas nezáleží na tom, co si přeješ nebo plánuješ, dostaneš... prostě dostaneš špatnou kapelu, která napodobuje ty z padesátek.

Jsou dny, kdy mám pocit, že to můžu zvládnout. Všechno je v pohodě. Je to jen zájmeno. A najednou si myslím že to je všechno – a přemýšlím nad Izzy a co – a najednou nevím, jestli to zvládnou.

DEAN se objeví na druhé straně zrcadla.

KYLE: Miluješ ho?

JOSH: ....Jo. jo.

KYLE: Tak to běž odpodělat.

Tlukot, zatímco se na sebe DEAN a JOSH dívají skrz zrcadlo. Pak JOSH a KYLE odejdou.